

ॐ

१४ १५

सत्यमेव जयते.

महिषासुरिणी अंबिका स्तवन.

रचनार

रावण. मथुरलाल हरगोविंद पाटण.

छपायी प्रसिद्ध करनार.

व्यास. भोगीलाल गोपाळ पाटण.

(आवृत्ति १ ली १००० प्रत.)

(अथस्वामीत्वना सर्वं हुक् कर्तामे स्वाधिन राग्या छे.)

अभद्रावाहः

राजनगर हाथि हाठिन्दरी प्रिन्टींग प्रेस.
धीरमसाना रोआ पासे.

वडनगर.

श्री वडनगर गजानन प्रिन्टींग प्रेस.

संवत् १८५५ सन १८७८.

किमत ३. ०-३-० त्रलु आना कलहार.

૭૧૪૯

શ્રી.

સત્યમેવ જયતે.

મહિષ મર્દિની અંબા સ્તવન.

રચનાર

રાવળ. મથુરલાલ હરગોવિંદ પાટણ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

વ્યાસ. ભોગીલાલ ગોપાળજી પાટણ.

(આવૃત્તિ ૧ લી ૧૦૦૦ પ્રત.)

(અંથસ્વામીત્વના સર્વ હુક કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યા છે.)

અમદાવાદ:

રાજનગર ટાઇપિ ક્ષાઉન્ડરી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

પીરમસાના રોજા પાસે.

વડનગર.

શ્રી વડનગર ગજનન પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૫૫.

સન ૧૮૯૯.

કિંમત રૂ. ૦-૩-૦ ત્રણ આના.

શ્રી. અર્પણ પત્રાવલિ.

સર્વ દેશી બંધુઓને, સ્વધર્મી દીજો તથા ભક્ત જનોને નમ્રતા પૂર્વક વીનંતી કરું છું કે આ મહિષ મર્દન અંબા સ્તવનું પુસ્તક મેં મારી અદ્વ્ય બુદ્ધી વડે અંબીકાની સ્તુતિ તરીકે નાટકના રાહો મુકી બનાવ્યું છે. તેમાં કાંઈ ભુલ ચુક આવેથી નાફી આપશો. શાથી કે હું કાંઈ મોટો કવી નથી. પ્રકૃત આપણા સ્વધર્મી લોકો અને દેશી બંધુઓ તથા આર્ય જનોનું મન નાટકના ગાયન ગાવાપર ઝટ ખેંચાય છે. તો તેથી કરીને આ પુસ્તક નાટકના રાહો મુકી બનાવ્યું છે. માટે નાટકનાં ગાયન નહીં ગાતાં આ અંબીકાની સ્તુતિ તરીકે ગાયન છે. તે ગાશો તો ગાયનનો શોખ પુરો પડશે ને બીજાં માતાની ભક્તી થશે. માટે મારો મુખ્ય હેતુ બનાવવાનો આવજ છે, તેથી આ પુસ્તક આપણા કરમાં અર્પણ કરું છું, તો મહેરબાની કરી સ્વીકારશો.

પાટણ.	}	લી. સેવક.
તા. ૧-૧૦-૮૯		મથુરલાલ હરગોવિંદ.
		અદ્વ્ય બુદ્ધી પ્રકાશક.

माहिष मर्दिनी अंबीका स्तवन.

[१] (जय जय करो सलुसुत हे. ओ राहु.)

ॐ श्री. ॐ श्री. ॐ श्री.

ॐ श्री ॐ ॐ ॐ श्री ॐ ॐ ॐ श्री ॐ ॐ ॐ श्री ॐ

ॐ श्री. ॐ श्री. ॐ श्री. ॐ श्री. ॐ श्री. ॐ श्री.

अंबीका आइ तुं कष्ट हरील. मथुरा के सेवक सुखक हरी ले.

करील. काल. क....री...ले. ॐ श्री.

[૨] (કરમાં તું દીલ સાથ. એ રાહ.)

સ્વધર્મી બાળક—અંબા ગુણુ ગાધએ બાળ અમે અંબાગુણુ ગાધએ, (માણ એછે દીન દયાળ.) એછે દીન દયાળ. બાળ અમે. ખીરદ તમારૂં—ધણું રોજ ધારૂં.

નવ મુકીએ માણ શરણું તમારૂં.

૧ લો—મારાંજ મનમાં અંબેજ એક ધારૂં.

૨ જો —દુખો માણ તારૂં શરણું હરનારૂં.

૩ જો—ખીરદ મારી તારૂં મોહન ગારૂં.

૪ થો—કેમ ભાધઓ તમે માણતું ભજન કરશો કે.

સર્વ—હા ભાધ માણતું ભજન છે તેજ ખરૂં છે.

ખીણું વૃથા છે.

માણ કહીએ અમને પાળ. હાંહારે અંબા. અમે.

પહેલો—અહો પ્રીય પ્યારા—વીરો મારા.

કહો ભાધઓ શા છે વીચાર તમારા.

ખીજો—અંબા ગાય તે ન હોય નહારા.

ત્રીજો—ખરૂં કહ્યું બોલ સાચા છે તારા.

ચોથો—આવો મળી કરીએ ભજનજ પ્યારા.

પહેલો—અંબીકાજો અંબામા તે આપણી ધર્મ દેવી છે તેનું ભજન કરવુંજ જોઈએ.

ખીજો—હા ભાધ ખરી વાત છે. તેનું ભજન કરવાથી અતે મોક્ષને પામે છે.

સર્વ—મા જમો જુગતથી થાળ હાંહારે. અંબા. અમે.

લી. મથુર.

[૩] (હાં ઈધર ઉધર એ રાહ.)

હાં અમર અનર સુખકર કર. અખેજ મા તું મારીરે.

મા તું મારીરે.

દયાધી મયાધી રાખો સારી સારી. અમપરે ધરો ભારીરે.

ધરો ભારીરે. હાં.

આનરી જોનરી આવ્યા શરણે. કટન નાખો વીદારીરે.

નાખો વીદારીરે. હાં.

પ્યારાં છો દયાળાં છો દેવી તમે દયાળી. મુરતી મોહનગારીરે.

મોહનગારીરે. હાં.

મથુર ચતુર શરણે વદે વદે. કરો રખવાળી મારીરે.

રખવાળી મારીરે. હાં.

[૪] (ખીન સીખે ન આવે કોઇ ગ્યાન. એ રાહ.)

મા તું મહારી તું તો શીરતાજ

કહું આજ-રાખો લાજ-મનમાંજ-તનમાંજ-માતુ.

અમને આપો ખુદી તો આરામુરી. સારી. સારી. સારી.

ભક્તી સદાયે તમારી મા લાગે પ્યારી પ્યારી પ્યારી.

માટે આપી રાખોને લાજ-શીરતાજ. અખેમાજ.

હર્ષધરી આપોને દેવી. સુતીવર મુનીયેજ સેવી.

ભક્તી તુજ કરી લેવી લેવી. કીર્તી કેવી કેવી.

કહું આજ. રાખોલાજ. મનમાંજ. મથુરનાંજ. મા તું.

[૫] (પ્રેમનો કોલદીઓ રાજકુમાર. એ રાહ.)

દર્શણ આજે દીઓ અંબેમાય, મારાં પાપ પુરવનાં જાય.
મારાં આરાસુરીછો રાય. દર્શણ.

આપો દર્શણ પ્રીતથીરે, મોટી તમે છો મંમાય.

સેવક શરણે આવુંછું રે, કરોને કષ્ટ વીદાય. દર્શણ.

બક્તી દોમા તાહરીરે. કંઈ હું સાચ સદાય.

આપો અચળ મુજને ખરે, મા મથુર કહે છે માય. દર્શણ.

[૬] (આવો કુમકુમને પગલે. એ રાહ.)

૧ અંબાજી સુખુદી આપો,

૨ કુખુદી તરતજ કાપો.

૩ આરાસુરીછું સરણે,

૪ આવ્યો મારા કષ્ટ હરણે.

૫ સેવક સુદ્ધજ કરી સ્થાપો.

અંબાજી.

૬ કરગરતો કહુંછું તુજને,

૭ આપો સુખુદી મુજને.

૮ કાપો કષ્ટ મારાં અમાપો.

અંબાજી.

૯ ચુંડમુંડે હણ્યા તે હાથે,

૧૦ વળી શુંબ નીશુંબ તે સાથે.

૧૧ હણો મથુરનાં ત્રીવિધી તાપો.

અંબાજી.

[૮] (અતુલ શૃંગાર છે વારે વારે. એ રાહ)

આપછું શું છળી સોભતી તારી તારી.

કરોને રખવાળી હાં મારી મારી.

દુઃખ દુર કરતાં માતુ માફું તું.

સુખોને તમ કરનાર છે વારી વારી—આપછું.

સાખી—સુંબ નીસુંબ ઠારજ કરી સાર્યા દેવ તમે કામ.

તેમ મુજ પર સુખો સર્વે કરી કર નાશ શત્રુનો જામ.

ચુંડ મુંડ માર્યા ત્રીસુખે માતુ.

“મથુર” તમદાસ છે વારી. વારી. આપછું.

[૯] (અરે ઓ પનીહારી નહિ ગભરાઓ. એ રાહ)

માછ ઓ દુઃખહારી રંક પર દયા લાવો.

દાસ દેવી થાઓ સંકટે સઘ આવો.

આવો આવોને દયાતો લાવો. રંક.

સાખી—આરાસુરી જે દયા કરો છું તમદાસ હરનીશ.

મહિપ મર્દન માતુ મયા નામું ચર્ણમાં શીશ.

માતુ માતુ કરતો આજે ચર્ણમાં આય છે.

હર્યે ધરી માતુ અહીં “મથુર” ગાય છે. રંક.

(૧૦) (પામ્યો પામ્યો પદમણી આવી હો એ રાહ.)

રહો રહો જગત જશ જામી હો કર્યો માએ જયજય આવારી.

માર્ય દૈત્ય ચુંડ મુંડ અવરને સહાય કીધી સુની રૂનીવરને

(૧૦)

સૃષ્ટી સદા સુખ પામી હો. ક્યૌ.
વળી નીસુંબને સુંબજ માર્યા સઘ સેવકનાં કામજ સાચો.
“ મથુર ” કહે નાંખ્યાં કષ્ટ કાપી હો. ક્યૌ.

(૧૧) (આરે નાજુકડે નાહોલીએ એ રાહ.)

અંખે આરાસુરની રણી, માતું પ્રીતે હું પટરાણી.
સુરી સાક્ષાતનેરે, સુરી.
આવ્યો આઘ તમારે શરણે પહું પ્રીતશી તારા ચરણે.
મા ખોળે માથું છેજરે, અંખે માતનેરે. (૨) અંખે.
શણેજ તારે તુમેજ મારે આવ્યોજ પારે અંખે એ તારે.
મહિષમર્દન જપકારીતો (૨) દેવી સાક્ષાત છોરે દેવી. (૨) અંખે.

(૧૨) (બાંધો બાંધો શું જુઓ છો એ રાહ.)

આપો આપો દર્શન મુજને અંખે એ જગના ઓધાર,
કહું છું દેવી કરગરીને દર્શન દ્યોતે જગ કીરતાર.
નજર આમ કરો. દુઃખ સૌ હરો મા તું મોટી જગતતાત
મહેર કરો (૩) આપો.

(૧૩) (જોઇ છે મેં આજ એ પરીને. એ રાહ.)

અંખીકાજ આજ નિહાળીને (૨)
સંગાર શોભીતા માળને અંગે સોજે સણગાર.
અહાહા મુર્તિ અવક બની અલબેલી તણી.

ખરે બની છે ઘણી. અંબીકા.

સરસ શોભીત છે મહિષ મર્દની એતો દીનદયાળ.

હો બરદાળી શત્રુ સંહારી. ઓ.....રે.....હાં...અંબીકા.

[૧૪] (કોઈ રબડી મરણ કયા જાને. ઓ રાહ.)

ભનુ' ભાવ થકી આજે તુજને.

કર રહાય સદાય મા તુ મુજને.

હે આરાસુરી અંબે માતુ

તુજ નામ બજવાથી કષ્ટ જાતું.

હે આપો તુજ સ્મરણ જગત્રાતા.

ધરૂં ધ્યાન તારું અર્જેમાતા.

વારે ને વારે ગુણ ગાતા.

જે સેવક થઈ સરણુ રહાતા.

આપોને બુદ્ધી આજ તમે.

પ્રેમેથી માત મથુર નમે.

[૧૫] (પાપ પુરવનાં જાણવાંરે. ઓ રાહ.)

આરાસુરી પટરાણીરે. તું છે દેવી અંબાજી.

તું છે દુઃખ સરવે હરનાર. પાપીને સત્વર સંહાર. રે.

દયાતો દીલધરરે (૨) સુખકાર. દેવી.

વાદ્ર વાહન તુંતો ચડનાર. શોભે શોભે તુજે સણગાર. રે.

અંબામા દીલપરરે (૨) સુખકાર. દેવી.

અંબે અંબે મુખે કહું. સદા હું તુજે ચરણમાં રહું. રે.
 સદાનો ભક્ત કરે (૨) સુખકાર. દેવી.
 અમકે ઝાંઝરનો અમકાર. માણ તેજ તમારું અપાર.
 દુઃખ સધળાં તમે છો હરનાર. મથુર કહે માણ મુજને તારરે.
 આરાધુર પર વસરે (૨) સુખકાર. દેવી.

ગરબી.

[૧૬] (ઝાંઘરીના પુર ઊર ઊમંગરે. એ રાહ.)

હાંધરીને આનંદ તો અપારરે. સજ્જનો મારા પ્રીતથી.
 કરોને ભક્તિ માયરે.

ખેડાંછે અંબે બાળી આજે તો સુખકારરે.

નળોને શરણે સુખ થાયરે. સજ્જનો.

સાખી—એછે અલખેલી ખરી. નળો શરણે સુખકાર.

આરાધુરી અંબે તણી. કરો ભક્તિજ અપાર.

મહિષ મર્દન એછે દેવીજ આપણી. માટે કરોને ભક્તિ ધરી પ્યારરે.

સાખી—આજે શી સોના બની. માણ મંડપ માંહય.

નૃત નાચતો થઈ રહ્યો. માતૃ વાસમાં જ્યાંય.

ભક્તિરે—ધરી હાંસ અંબેપર અપાર. કરોને ભક્તિરે.

શક્તિરે—કરે સહાય અંબાણ માય. એ શીવ શક્તિરે.

વાસકરો જઈ તેના ચરણમાં. એનાપર ચીત નીત ચાલીને.

નાશ થશે તમ પાપ પુરવનાં. નળોને ઝટપટ ધાધને.

રીઝેછે રોજ નીત તેના ચરણમાં. મથુર કહે માતૃ ગુણ ગાધને. હાંધરી.

[૧૭] (થયાં છારે પતિતેજ ખ્યારી તનના. એ રાહ.)

બન્ને દેવી. જેને જગત નીપાવી અંજે રૂદ્રાણી. (૨) બન્ને.

સુઝમુંડને મારી ઠાર જે, કીધાં ભક્ત જન કાળે,

ખાધ તાર, ન વીસાર, નામ તાર. લાગે ખ્યાર.

સુખ સૌ કરીને હર્ષેજ ધરીને કષ્ટ કરો પાણી.

બન્ને,

મહિપાસુર મર્દન એ મોટી, આરાસુરી જગરાય.

બલીહારી. બહુવારી. રાખોપાળી. મહાકાળી.

મથુર કહે કરજો સહાયજે, જગત પ્રગટ ચાણી.

બન્ને,

[૧૮] (એ એ રંગી એ રાહ.)

હે હે દેવી.

બળુધું ભાવથી સત સંગ આજે હુંયરે માતુ આરાસુરી.

પ્રથમથી પુણું માતુ. હે—દેવી.

આનંદ આજે આજે આજે મંમાયા હરહર દુઃખો ને દાસતાણાં
કરજે સુખનેરે માતુ મહાયરી.

મથુર કહે આનંદ આજે મા તું. હે—દેવી.

(૧૯) (સંગીત કળા છે પ્રભુને ખ્યારી. એ રાહ.)

આનંદ અતિ છે આજે તોજ ભારી સુખજે કષ્ટ હારી.

દર્શ તારાથી—માત મયાધી.

આજ અંજે તારાથી.

મા.....રા.....સુ.....રી—તારાથી (આનંદ) આનંદ,

લી. મથુર,

[૨૦] (જે મારા કીસ્મતમાં લખ્યું તે થશે. એ રાહ)

(જે મારૂ સ્વરૂપ જુએ જોડેજ પ્યાર.)

હે અંખીકા આરાસુરી કરો તમ રહાય.

કરંછું સ્મરણ તારું હર્ષથી આજે.

કરોને અંખીકા અમે ધાર્યું કાજે, હે.

આપો જુદિ અધોચર આધ. દાસ કરો તમ હે મુજમાધ.

આરાસુરી છો જગત માધ.

મથુર તમ ચરણ ચીત નીત રહાય. હે.

[૨૧] (આ કીસ્મ સમય રસીક. એ રાહ.)

અંખે ઝો કાપો, સુખ અમાપો. મુજ પર અતિ કૃપા કરી.

આનંદ અંગ છે અપાર હોંસતો ધરી. અંખે.

માતુ મુજપરે. દયા રેમ ખરે. દર્શ દુઃખ હરે. સુખશાન્તી મળે.

લીધાં કષ્ટજ હરી. અંખે માય. કર રહાય.

મથુર ગાય. અંખે.

(૨૨) (આંખલડી અણીઆળીરે. એ રાહ)

અરે ઝો ફંગરવાળીરે. તારી વાગે છે જગમાં તાળી.

હે માડીરે તેંતો કધક દેવોનાં કામ કીધાં.

ચુંડ મુંડને કીધા ઠાર સસ્તેથી મધુરકૈટભ હરનારીરે.

તારી વાગે છે જગમાં તાળી. હે.

દેવો તો ફુંદભી નાદ વગાડે, ઝો આરાસુર રાણીરે.

તારી વાગે છે જગમાં તાળી. હે

(૧૫)

નવરાત્રી નવ દીન તમે ખેલો. ત્રીભુવન નાથ તું ખીરદવાળીરે.
પ્રીતે રાખ મથુરને પાળી. હે.

(૨૩) (કાલીબાવરવાને ઘેર ગઈદેખો સૈયાં. એ રાહ.)

અંખે આરાસુર નીવાસી આતું તારે પારે. ટેક.
શર્ણુ કરો સેવક માણ આસરો છે તારો. અંખે.
માણ માણ કરતો ભમ્યો છે બધો ભવરે.
હવેરે બચાવો દુઃખ દુર કરોરે. છપીછે રસાળ.
મોતી પરોવેલ વાળ સુંદીર સાડી છવાઈ રહી
તારે પારે. અંખે.

જોઈ છપી માતુ તારી ઉપજે છે પ્યાર પ્યાર.
કેશરી કંચન આડ તમે કરીરે વાગેછે ઝાંઝર.
માની ધુટીપર મથુરે બાંધ તો ગ્રહીરે. તારે પારે. અંખે.

[૨૪] (લોચન રસીલાઓ મોહન રંગીલા. એ રાહ.)

અંખે અલખેલી આરાસુરે વસેલી, શેવક શરણે આવી
બાખીએ (૨)

અખડ જોત જોવી દીશોછોરે દેવી. દાસ તણાં કષ્ટ
સઘ કાપીએ. (૨)

આવીએ સેવક મા તારા શરણે. પ્રીતેથી શરણે મા રાખીએ.
માતુ દીઓ દરસણુ દુખો જાય. (૨)

દુઃખહર સુખકર મુજપર મનહર. (૨)

(૧૬)

બાહો મારી માવડી પુણું તારી પાવડી. સેવકને સદાનો
સંભાળીએ.
કરી વાપ સ્વારી. શત્રુને સંહારી, મથુર કહે દાસનાં દુઃખ
દાળીએ. આવીએ.

(૨૫) (શીદને શાણા સરમાઓ. એરાહ.)

વંદુ હું વારમવાર અંબાજી આપ તમને વંદુ.
અલક મુર્તિ આપની શોભે શોભે સણગાર.
બાપ બરદાજી બીરાજોરે કહું સેવક છું તાર. અંબાજી.
આનંદેથી આપને આરાધું શાક્ષાત.
તુજ ચર્ણનો દાસ છું. શીવ શક્તિ અંબે માત. અંબાજી.
શર્ણંગત રાખો સદા કરગરી કહું છું દાસ.
આરાધુરી તમને કહું.
મથુર કહે તારી છે આસ. અંબાજી.

[૨૬] (પ્યારી તેરી જલવા ગીરી. એ રાહ.)

છખી માની મોહનગારી. આનંદ આનંદ આનંદ બરીરે.
વારી વારી કષ્ટને હરીરે. ન્યારી ન્યારી વિપત્તિ કરીરે. છ.
પ્યારી છખી અંબેમાની. અચળ અમર આછોરે ખરીરે,
આપો દર્શ મુજને જરીરે.
મથુર કહે સહાય કરીરે. છખી.

(૨૭) (સતિ સુંદરી પ્રીય પ્યારો. એ રાહ.)

દીઓ દર્શરે લટકાળી, હાંહારે, દીઓ.

હો અલક બનીછેરે કાળી તું. દીઓ.

અસી કરધારી, શત્રુ સંહારી, સરજનહારી. દુઃખ હરનારી. દર્શરે.

દીધાં દર્શરે બાળી, અંબે આરાસુર વાળી. મુર્તિ મોહનગારી.

આરાસુર પટરાણી તારી. અંબે મા તું મારી. આરાસુરપરે

વસનારી. દીઓ.

જમણે કર ત્રીસુળ ધારી. બેઠાં બાધ સરજનહારી.

“ મથુર ” કહેછેરે વીદારી. નાખો કપટોને સંહારી.

આધ આપે સુખ મુને, અંબે મા જગધારી. દીઓ.

(૨૮) (વખત વિચારો શ્રી હરી. એ રાહ.)

અંબે પધારો પ્રીતથી. તમે આવો સેવકની સહાયે. તમે.

સૃષ્ટી રૂપી સમુદ્ર કહેવાય તેમાં યુગી જાએ.

અંબે તમે આવીને માત (૨) સેવકની બાંહ જાલો. બાંહ.

આવો કૃપા કરી તમ માત અખંડ આયુષ આલો.

હે મહિષ મર્દન જ્યકાર (૨) કહું છું શીશ નામી. શીશ.

હો ત્રીલુવનની જગતાત કરો પુરણ કામી.

અંબે દેવી સાચ હો વીખ્યાત જગતદેવી.

પ્રીતથી પ્રણવી સુનીવર મુનીવરે શેવી.

આધ છે ભવાની દેવી ઇશ્વરી ખરી.

આજે અંબીકા આવીને તારો ઇશ્વરી.

આવો ભક્તની વાર (૨) શરણુ સેવક ધારી. સેવક.

(૧૮)

અખે ઓ જગના ઓધાર સેવક લ્યોને તારી.

આરાસુર વસનાર (૨) તાર સેવક વારે આ વારે.

ચરણ પડું આવાર સેવક શણેજ તારે.

શીવ શક્તિ ખરી નાખો કષ્ટે હરી. સરજન હાર તું

સઘ લે સહાય કરી.

દેવ સર્વ તણી કરી સહાય ધણી.

કહું આજે અરે શું મુખે વરણી. (૨)

યયો ઝાંઝરનો ઝમકાર (૨) આબ્યાં વારે મારી વારે.

“ મથુર ” કહે પ્રીતે ભાઈ લીધો મુને ઉગારી.

(૨૯) (મમ કંઠ સુકાર્ધ જાએ. એ રાહ.)

ધયો પ્રેમ આજે અંબાયે, અહો અહો અહો આરાસુરી

આ માયે ધયો.

તારાં—સારાં,

દર્શ કરી, હર્ષધરી, કષ્ટ હરી, કાઢો અરી.

આનંદ ઉર ન સમાયે.

ધયો.

તારાં આદળ દર્શન કરીએ અખે અખે રૂદેજ ધરીએ.

કળહયાં સુખકયાં—સત્વર—સત્વર.

કષ્ટકાપ—સુખઆપ—પરિતાપ—સલશ્રાપ.

ધયો.

(૩૦) (જગપતિ કરશે રહાય તારી. એ રાહ.)

આરાસુરી અખે સેવોને ભાઈ. (૨)

ધરીને અર્તિજ હાંશ. ચણેજ ચીત રહાઓ.

એકે અખેજ માઈ—આરા.

(૧૯)

સાખી—અંબે અંબે સૌ રટો. જગપતિ જગદાધાર.
એછે દેવી આપણી. કરો સેવજ અપાર.
કરજો સહાય મા તું. બકતો તારાની.
મથુર કહે છે માધ—આરા.

(૩૧) (શીવજીને સ્નેહ સમરવા. એ રાહ.)

અંબે આરાસુર રાણી, સેવોને સત્ય કહુંછું.
મુખ સૌ દેશે ને દેશે નવનીધ. મોટી મા એ પટરાણી. સેવોને.
માર્યા મુડ ને મુડ જોડે નીમુંબ મુંબ.
બજલ્યો લ્હાવો મનમાણી. સેવોને.
મધુ કૈટભ મ્હેસાસુરાદી માર્યા.
મથુર કહે સેવીલ્યો શાણી. સેવોને.

(૩૨) (કોઈ હાલ કહેા જકે. એ રાહ.)

સેતું સદા જુગદબે.
મારાં દુઃહરણ અંબે—શેવું.
આરાસુર પર તુંજ વસીરે. દીઓ દર્શજ મહેરખાન.
દર્શણ ખીના થક હેરાન. આમો દર્શપાન. ધરંછું ધ્યાન. શેવું.
કુગર વાળી દેવી દર્શ દે. થાઉ બહુ હેરાન.
ધર માત રહેથી ધ્યાન. માત મહેરખાન.
“ મથુર ” કહે આન. શેવું.

(૩૩) (ધર્મવ્યભિચાર ખરે હું જવાર જવાર જવાર એ રાહ.)

ભળું ભાવથકી અંબે આજે માય માય માય.

ઓ ખરદાળી દેવી તું બાળી. કરને સેવકની વાર વાર વાર. બ.

અરે ઓ અંબા હુંગર વાળી. અમી દ્રસ્ટી કરોને અપાર પાર પાર ભ.

ધન્ય ધન્ય ભકતી માત તમારી. કરવામાં મળ્યો છે મુને સાર સાર

“ મથુર ” કહે છે દાસ તુજે સ્થાપો. [સાર. ભ.

ધરીને દેવી તમે તો પ્યાર પ્યાર પ્યાર. બ.

ગરબો.

(૩૪) (પુનમ ચાંદની. એ રાહ.)

અહોરે આજની ઘડી ઘણી રળીઆમણીરે.

અંબે સોહીત મંડપ છે આજ.

હવે કરીએ ભજન ભક્તિ ભાવથીરે.

અહોજી અમ્મર આ ભૂમિમાં પ્રગટ થયારે.

ભાઆં દેવોનાં તમેતો ઘણાં દુઃખ. હવે.

સાખી—

અહો જગદા તુજ ધન્ય છે. ક્યો જય જય કર.

માર્યા દૈત્યો પ્રગટતાં આખ્યાં સુખ અપાર.

સોહે સીંહાસન તેમર આપ ખીરાજતાંરે. આપે આડ કરો છે

કુમ કુમ દીલડી ભાલ. હવે.

(૨૧)

સાખી—

સુદીર સેથો પુરીઓ, વાળી શોહે નાક.
પહેર્યા કંકણ પ્રીતથી, કહું શું હું અરે રાંક.
સુદીર ચોળીને ચીરે પહેર્યા છે મા તમેરે. વાળ્યો અંબોદ્ર
અદ્ભૂત ધાલી હાર. હવે.

સાખી—

હાથ ખડગ ધર્યું હસી, આંખ્યું કાળજી આંખ.
સોના રેખો શોભતી. તારે અલખ લખાટ.
કર્ણ કુલ તો સોહે છે કાંને પવિત્ર તોરે.
ધર્યા કંઠે તો એકાવજ માયે હાર. હવે.

સાખી—

સુદીર સાંકળી સોહતી, બાંધ્યાં બાળુખંધ.
નેઠ માનું મુખકુ. થાય દેખતું અંધ.
કલ્પાં સાંકળાંને વીંછુ આ સોનાતણારે.
ગાળે ધુધર થાય છે ધમકાર. હવે.
વાહન વાઘતણું માળને રહ્યું સોહીરે.
ચાહો ચર્ણમાં મથુરને ગણી દાસ. હવે.

[૩૫] (ઝટપટ કરું વીદાય મારા. એ રાહ.)

નેવાને ચાલો માત અહા. નેવાને ચાલો માત.
એ છે અલખલખાટ. અહા.

આરાસુરી અંબે પટરાણી. ધર્યા શોળે સણુમાર.
 દરશણુ એનાં તો કરવાથી. દુઃખો સર્વ હણાય. અહા.
 દીન દયાળી માતુ છે મોટાં. આરાસુરી સાક્ષાત.
 રંક રાય થાય ધડી એકમાં માનો “મથુર”ની વાત. અહા.

(૩૬) (ચાલો આ વાર સઉ. એ રાહ.)

દુઃખ હરનાર દેવી આ છે અંબેજ ખરી.
 મા તું દયાળ કરી. નાખો કષ્ટોજ હરી.
 સૌથી જગતમાં છે ઉચ્ચીત દેવીજ ખરી.
 સર્વનાં કાઢ્યાં છે દુઃખ. સઘ આયુધ ધરી.
 કષ્ટ સંહારીઆ. દૈલજ મારીઆ.
 આપ્યું સુખ. કાઢી દુઃખ. કરી સહાય. અંબે માય.
 “મથુર” ગાય દુઃખ જાય. દુઃખ.

(૩૭) (પરસીમાં સાર કાંઈ. એ રાહ.)

છે અંબે સુખદાઇ. ખરે ભાઇ.
 સુખ કરશે અંબે માત. છે દયાળી મા સાક્ષાત.
 એવે સર્વ દુઃખ તો જાત. ખરે.
 કરે કષ્ટ તમારાં દુર, છે અંબે મા મસહુર.
 દુર કરે શત્રુ તમ દુર. ખરે.

(૩૮) (યોવન ખીલ્યું આવ્યા છે. ઝે રાહ.)

અંખે આરાસુરે વસી છે, દેવી ખરી.

લાગું પાય હર્ષ ધરી, અમી દ્રસ્ટી માએ કરી.

પ્રીતે નમુ પ્રેમ ધરી. નાખો તમે કદ દરી.

વાહ—વાહ—વાહ—વાહ.

અંખે.

સેવક આઘ સરણે રમે, પારે આવવું મુજને ગમે.

જીવ મારો તેમાં ભમે, મથુર આજ અંખે લવે.

વાહ—વાહ—વાહ—વાહ.

અંખે.

(૩૯) (સૈયર સ્યામ સલક્ષણા પાસે જખરી બહુગરી. ઝે રાહ.)

અંખે આરાસુરપર વસતી તું છે દેવી ખરી દેવી ખરી.

ગમરવાળી ગોખ ચોકમાં તુંતો વસીરે,

તું છે.

હણ્યા દૈત્યો સર્વે હાથેથી શીવ શક્તિ શીરતાજ.

ધણા દેવનાં કામજ કીધાં એ તેં અંખે માજ.

તું છે.

દેવોના સરવે અંગોથી, પ્રગટ દેવી તું થઈ.

સદ્દિમાંના સર્વ દેવોની, સહાયે તું તો ગઈ.

તું છે.

પ્રથમ મારીઆ ચુંડ અમુંડ, ચંડીકા પ્રખ્યાત થઈ.

પછી મારીયો મૈયાસુરને મૈયાસુરી ગણાઈ.

તું છે.

સુંભ અને નિસુંભ, મધુ કેટલતો માર્યા હાર.

સર્વ દેવની સહાય કરો તમે, કરો મધુરની વાર.

તું છે.

(૪૦)

(સાહેલી ના સરમાઈએ.)

અંબાજી ગુણુ ઝટ ગાઇએ.

દશે જઈએ. શણુ રહીએ. પ્રીતે અંબાનું સરણું સહાઈએ. અંબાજી.

અંબેમાઈ દયાળી બાઈ એ.

મુખ પાઈએ. સઘ જઈએ. મોટી એ છે અંબીકા માઈરે.

માતુ કહીએ. (૪)

અંબા હો મથુર કહે લહીએ.

અંબાજી.

(૪૧) (જગપતિ ખુબી તારી એ રાહ.)

આરાસુરી તુને નમીએ, નમીએ નમીએ હે જગડીરનાર,

હે મુખ અપાર, રે અપાર, હે મુખકર સરગતન હાર. આરા.

માતુ મહારી મુખદાધાર, આપી સુ બુદ્ધિ લાજ વધાર,

ચરણે ચરણે તારે માય. મથુર મુખેથી પ્રેમે ગાય. આરા

(૪૨) (હાંહારે રૂપીઓ ચાલો. એ રાહ.)

ચાહવાહરે અંબેમા તું. તુજ બજનથી દુઃખજન જતું.

જે કોઈ સરણું રહાતું—

રે.

આરાસુરી તણા ગુણુ ગાતું.

હાંહારે.

મુખ સાન્નિત તું કરનારી—દુઃખ દાળીદ્ર હરનારી.

ચીત ચરણમાં જે કો મહાતું—

રે આરા.

આરાસુરી અંબે દેવી—મુનીવર મુનીવરે તો મેવી.

નથી જગમાં તારા જેવી—

રે.

સહી સરવે સરજન હારી, દેલો કુળ તું હરનારી.

મા જડ તારાપર વારીરે.

આસ.

અરે હોહો અંબેઆઇ. કરો દાસ તમારો માઇ.

મથુર કહે છે. મા ગુણ ગાઇરે.

આસ.

(૪૩) (ચીન્તા નીરંતરની દુર થઈ છે. એ રાહ.)

અંબે આરાસુરી જગત દેવી છે, સુરી સાધ કામ સદાય.

અંબે માય. લાગું પાય. કષ્ટ જાય.

હંસજ ધરીને. કષ્ટજ હરીને. સુખજ કરીને,

દુઃખજ જાયરે. દયાળી માયરે. પાપજતાં.

અંબે.

અંબાય અંબાય અંબાય આજતો લાગું છું લળીને પાય.

આનંદ લાય. મંડપ માંલ. ખુશીથી. પ્રીતીથી. તનથી. મનથી.

આજે તુંને દેવી. શુનીવરે રોવી. કહે મથુર.

અંબે.

(૪૪) (દીઠી મેંતો ખુબી ન્યારી દમડા તારી. એ રાહ.)

અંબે માની મુર્તિ આજે અલક બની;

અલક બનીરે અલક બની;

બણી ખરેખરી. આરાસુરી તણી.

આરાસુરી તણી. બણી રહી ધણી;

અંબે.

મોટા મોટા મુનીઓ જેનું ધ્યાન ધરે,

ઝગકે છે મંડપે માના હીરામણી;

અંબે.

જાતા શેવક ચરણે તો દુઃખોજ હરે,
કરજો રખવાળીમા મથુર તણી.

અંખે.

(૪૫) (અટકાવું ગૌવત જ્યારે. એ રાહ.)

અંખાજી (૨) સેવો બાધ. છે અંતે એ સુખદાઇ.
મા દયાતો સૌપર કરતી. ખરે પાપ પુરવનાં હરતી.
સેવકને સર્ણજ કરતી. ભક્ત રીદ્ધિ સીદ્ધિ બરતી.
પ્રેમનો પાસ. બાંધોને ખાસ. થઇને દાસ.

એ જીવીત જનુની બાધ.

છે અંતે.

આરાસુરપર જે ખીરાજી. સદિ વેણુ સસ્તો વાજી.
ધણી કીરતી ગગનથી ગાજી. એ કહેવાય મા અંખાજી.
સર્ણુ તુંજ. સદિ સુણવા. થાય ન શીરધા.
જેણે સદિ સર્વ બનાઇ.

છે અંતે.

(૪૬) (જવાને પ્રીયા જલ્દી હુકમ થયોરે. એ રાહ.)

અંખાને આજે સેવું સરણુ રહીરે. શેવું.

સાખી—હર્ષથી અતિ આદ્ય હું બજી. સહાય કરે સદ્ય એહ.

પડું ચરણમાં પ્રીતથી, પાવન કરું મુજ દેહ. અંખાને.

આરાસુરપર તું વસે, આ જગના આધાર.

કરો દાસ મુજ રાંકને, આ ભવ ઉતારો પાર. અંખાને.

સોળે સણુગારો સજી, બેઠાં બાઈ તો આજ.

મથુર મુખેથી બણે, કરો સદ્ગુણ મુજ કાજ. અંખાને.

(૪૭) (એ શું વદો સ્વામિ પ્રિય મારા. એ રાહ.)

કરો તમ ભક્તો પ્રીય મા તું (૨) દુઃખ દુર જાતું.

શરણું ને સ્હાતું. નક્કી કદ જોહતું જાતું.

કરો.

માત મયાળી દીન દયાળી. એછેરે જગ તાત.

બ—————જો—————ભાવથી.

કરો.

આરાસુરી એ અંબાય. બજવાથી દુઃખ જાય. સુખતો સત્વર થાય.

આરાસુરી ચોકમાંય. સર્વ બેનો મળી ગાય. સેવે તેઓની કરો સ્હાય.

કદ વખતે સત્વર થાય. એનો દેવી દયાળી માય.

માતું માતું બજો પ્યારા. આરાસુરી ફળદે સારા.

કહું છું પ્રીતે મીત્રો મારા. ન બજો જેઓ નકારા. (૨)

ભક્તિ પ્રીય માતુ.....કરો.

(૪૮) (એકા શું જુપ કરીને. એ રાહ.)

આપોરે તમ સેવરે (૨) સેવરે કાઢો કુટેવરે.

સેવેજ દેવરે.

કરે ભક્તિ દેવ ને વરે.....આપો.

મથુર કહે માજી કળેટા કાપ. સાચુ નમામી સુખજ આપ.

સુખરે હાં.....આપો.

(૪૯) (અલાગી હું છું રાજવંશી ખરે.)

રખવાળી કરો સૌની આવે સ્થળે.

પુણું પાવડી મા તારી પ્રથમ પળે.

રખવાળી.

સાખી—મહિષ મર્દન એતો ખરે. રોળ્યા દૈત્યો અપાર.
 સર્વ દેવની સહાયજ કરી. કીધી સર્વની વાર. રખ.
 પૂજું પ્રથમ મા પાવડી. આરામુસી જગમાત.
 કુમ કુમ અક્ષત ચાંદસે. પુષ્પ ચગવું સાક્ષાત. રખ.
 લી. મથુર.

(૫૦) (ગુરૂ દીલદીસે છે લટીયર બનવું. એ રાહ)

ખરા ભાવે માણતું બજનજ કરવું,
 વળી હુંગરાવાળીનું ધ્યાનજ ધરવું. ખરા.
 આઘજી અમને પાર ઉતારો. સૃષ્ટિ રૂપી સમુદ્ર તારો. ખરા.
 ઓ ખરદાળી ગખરવાળી. વાગે તારી જગમાં તાળી. ખરા.
 આદ્ય શક્તિમા ઇશ્વરીઆઘ. માજી સૃષ્ટિ સુદ્ધ બનાઘ. ખરા.
 લી. મથુર.

(૫૧) (તજી મને દીલબન. એ રાહ.)

નથી મુને ગમનાર શીવ શક્તિવીના નથી મુને ગમનાર.
 તુજ સેવામાં છે સાર. શીવ.
 આરાસુર ઉપર તું બેઠી મધ્યાને. હીંચકા ખાય.
 અમ જેવા દુષ્ટોને અંબે. ક્યાંથી એ સંબળાય. શીવ.
 નવરાત્રીના નવ દીવસમાં, રમોછો માતા રાસ.
 ચોસઠ બેનો મળી એકઠી, રમવાનેરે ખાસ. શીવ.
 મહિસાસુરનું મર્દન કીધું, ધન્ય ધન્ય અંબે માત.
 બ્રહ્મા વિશ્વનું કામજ કીધું, દેવી તેતો સાક્ષાત. શીવ.

મુંડ મુંડને રણમાં રોજ્યા, માર્યા દૈત્ય અપાર.
 તુજ વખતે રામે રાવણ માર્યો, જૂમીનો ઉતાર્યો બાર શીવ.
 ઓમ માયા મહેર કરોને, દાતાહો દીન દયાળ.
 હું છું અંબે સેવક તારો, તુજ બક્ષતે પાળ. શીવ.
 એક દીવસમાં ત્રણ રૂપ છે તારાં, મહિપ મદની ઓ માય.
 જુક્તિ તારી જોવા જોવી, મથુર કહે કરજો સ્હાય. શીવ.

(૫૨) (પાંડિતાઈ પળમાં ચાલી જાય છે. એ રાહ)

દરશણથી દુખ દુર જાય છે.
 મા તારા તો દરશણથી દુખ દુર જાય છે.
 માત માયાળી હો. દીન દયાળી
 તુજ પારે આવેથી સુખ થાયછે. મા તારાં તો.
 હું અભાગી શું જાણું તારી બક્તો.
 મથુર મા ચણમાં ચીત સ્હાય છે. તે દુખ તજ સુખમાં
 સદા પ્રગટ થાયછે. દરશણ.

(૫૩) (અરે હાય હાય અરે હાયરે એ રાહ.)

મજે ક્યાંય મારી અંબે માયરે.
 સોધું હામ હામે. મજે ન ક્યાંયરે. મજે.
 કરું શોક એથી. અરે દયા નીધિ.
 મજો બરદાળી, દાસે હઠ કીધી. મજે.
 કરે દરશણ તો. દુખો મુજ ટજે.
 અંબે ક્યાંય અંબે. મુજને મજે. મજે.

કરં દર્શ માટે. મા તારો વિલાપ.
કરગરીને કહે છે. મથુર દર્શ આપ. મળે.

(૫૪) (રોકો નહિ કુંવરજી મારગ દહએ અમનેરે. એરાહ.)

મન હરણુએ મુર્તિ માજી લાગે અમનેરે.
શાન્તી તો કરો શેવકને લાગેલ અમનેરે.
જાંઝરથી દીશો ઝમકાળી. નાક સોહીત મોતીવાળી.
બેન કહેવાઓ બહુચર બાળી. ત્રીમુળ તો સોહે તમને
પ્રથમ પડખેરે. મનહરણુ.
આરાશુર ઉપર ખીરાજે, દુદબીનાદ ધણેરા વાજે.
તે ગગન ઘોસતો ગાજે. સોળે સણગાર તે વખતે સોહે
તમનેરે. મનહરણુ.
માજી કહું છું કરગરીને. શુણો ભક્તનાં કષ્ટ હરીને.
આપો ભક્તી અમને ફરીરે. મથુર કહેછે માજી તમને આ-
વે વખતેરે. મનહરણુ.

(૫૫) (જલદી કહેને તું ખારી મારી. એરાહ.)

આનંદે બળુ હતો આરાશુરી.
માતું મનમાં આજ ભક્તિ તારી તારી તારી. આનંદે.
માતું કષ્ટ વીદાર. સુખ કરને અપાર.
આનંદથી સેવક તો ધારી. ધારી. ધારી.
કરનેરે હરનેરે મથુર કહે કષ્ટ ખારી. આનંદે.

(૫૬)

ગરબો.

(ગાળે ગગન ધરરર ધધન ધરરર. એ રાહ.)

અંબે આરાસુરે વસીરે. આરાસુરે વસીરે. આવું પારે માતું
હું ધસીરે.

માતુ દરશણુ દીઓ મુને. દરશણુ દીઓ મુને કરગરી કહું માતુ
આવ્યો શરબે આજ તારે ખરે. આજ તુંને.

દયા દીલ ધરો માત મુજપરે અંબે.

સાખી.

આરાસુરી અંબેતણી. કંઈ ભક્તિ રસપુર.

આપો દર્શન આ પળે.

કરો શત્રુ મારા મા ચુરરે. ભક્તી હુંતો કંઈ શણું રહીને.

માતું કહીનેરે, આનંદ પાછનેરે. ભક્તી.

સાખી.

કરો રહાયજ સત્યમા. મહિપ મર્દન જયકાર.

કહુંરે માતું કરગરી.

આનંદ આપોરે માજી તારું ભજન લાગે પ્યાહંજરે.

મંમાયા દર્શ ઘો જરી, નાખો કષ્ટો મુજહરી, ધરી હોંસ શીરતાજ.

ધરી હોંસ શીરતાજ કરો માતાજી સુખ સરરર.

સુખસરરર દુઃખહરરર અંબે.

(૫૭) આ શુ' ક્ષત્રીમહિ અનિતિ આવી. એ રાહ.)

ભળે ભાવથકીમિત્ર તો મારા. માત અંબે તણી કરો ભક્તિ પ્યારા. બ.
સત્ય માતરે—છે સાક્ષાતરે. માતુ આરાસુરપર વસનારે.
કાપે તમ કષ્ટમાય આરાસુરીએ જગરાય.
મથુર એને લાંગે પાય

ભળે.

(૫૮) (અવર મદન અલબેસો. એ રાહ.)

અંબે આપોને બુદ્ધિસારી, આજે મને અંબે આપોને બુદ્ધિસારી.
આનંદે કરું તુજે આરાસુરી ભકતી. લાગે એ મુજને પ્યારી. આજે.
સૃષ્ટિસુધારક માત મયાળી, છે સુખકર સરજનહારી. આજે.
ધન્ય ધન્ય દેવી દાતા કૃપાળી, આપ્યાં સુખ જે દૈત્ય મારી. આજે.
હે મંમાયા ગુણુ તુજ ગાયા, તેં મથુરની લાજ વધારી આજે.

(૫૯) (મંગળકર ભવભય હર જય ઉમાપતિ એ રાહ.)

અંબે કર સુખ સર્વપર કષ્ટતો હરી.
મહિષમાર સુખકાર. શીવશક્તિ ખરી અંબે.
આજ હરણુ દુઃખ કર્યા સેવકનાં ધણાં.
સર્વ દેવને સુખ કાજે દૈત્ય મુક્તક હણ્યાં.
દૈવ્યમારી. કષ્ટહારી. કષ્ટ સૌ તણ્યાં.
હરે—કરે—સુખરે—ખરદાળી. મહાકાળી. દયાવાળી.
સૃષ્ટિ સુખીકરી. અંબે.

મહિષ માર્યો માતકાળી આજે તો ખરે.

દેવ સુખ સર્વ કરી સુખતો હરે.

પુખ્ત તણી વૃષ્ટિ કરી માત તમપરે.

દેવે—જેવે—સેવે—મા તારી—બલીહારી જાઉં વારી.

તમે મથુર ફરી ફરી. અંબીકા.

(૬૦) (સ્તવન સ્તવન સ્તવન કરું આજે તાહરું. એ રાહ.)

નમન નમન નમન નમન લીજીએ તમે.

આનંદ (૪) ઉરમાં હમે.

સતિ સૃષ્ટિબિકા લીજીએ તમે.

નમન.

બાણી દાસ રાખો પાસ શર્ણુ આગ્યા હમે.

દાસતણાં વિદ્ય (૨) હરો હરો. હરો.

નમન.

અંબેમાત છો સાક્ષાત સુખસદા કરો દાસ.

નમન.

નમે બાળ રે કૃપાળ કળ્પ અમ હરો દાસ.

નમન.

અંબે માજ શીરતાજ જય જય કર્યો.

મથુર તણા કળ્પ (૨) હરો હરો હરો. નમન.

(૬૧)

નાચનો રાહ.

(રે ગતિ કોઈ પાર ન પામે એ રાહ.)

સ્વધર્મી બાળકો—

હે અંબે આધ સૃષ્ટિ સુદેવી, બજી બાપથી સુલેવી.

કરે સહાય સદાસુખ એવી, નહિ જગમાં માતું જેવી. હે.

અંબેમારી અસીધારી વારી જમ્મએ જરદાળી.
 મુખ કરનારી સારી બક્ષીદારી તારી છે ભારી.
 સરજનદારી, માતુમારી. કષ્ટ હરનારી છે.
 જય જય ધારી અંબે માસી, આનંદે સ્તુતિ કરી તારી. હે.

લી. મથુરલાલ હરગોવિંદ.

(૬૨) (ગર્ભવાસ રાખ્યોરે. એ રાહ.)

શેવું તારાં ચર્ણુરે, અંબે આધ લળી લળી.
 મુજને રાખો શર્ણુરે, દાસ છું તારો વળી વળી. ટેક.
 એ જરદાળી ડુંગરવાળી અનાથની છે તું નાથ,
 રાખો દાસને આવ્યો છું સરણે ગકિ હું ગુણ તારા ગાય.
 મા તું છે તું મારીરે, સર્ણ માટે રહ્યો હળી, શેવું.
 શોખે સણગારો અંબે ધર્યાંરે એમાં અનુપમ આહ.
 અંજર નેપૂર કલ્લાંને કાંજી હરખે છે જોધ મુજ હાડ.
 પુરા સણગાર પહેર્યોરે હરખુંછું માતું નેત્રેભાળી. શેવું.
 કેસ ઓળીને મેલ્યા લગકતા પહેર્યો મુગટ ધરીપ્રીત.
 દીવસમાં ત્રણ રૂપ કરો છો જોડે હરખી હરનીસ.
 કંચન ચુડી પહેરીરે ત્રણ લણ જોડો હાથે મળી. શેવું.
 ભગવતિ ભાળી ખપર વાળી, જોગમાયા જગમાંય.
 નીવરાત્રી નવ દીનમાં ખેલવા ચોસઠ બેનો ભેગી જાય.
 ધન્ય છે માતુ તમનેરે ખેલો ત્યારે સરવે મળી. શેવું.
 આધજ અમને આપો બુદ્ધિ. કરું હું સેવ સદાય.

(૩૫)

તારા જેવી ખીજ જગમાં ન જાણું અહો આરાસુરી રાય.
 કહુંછું કરગરીનેરે. આપની ભક્તિ લાગે ગળી. શેતું.
 ચાર ચાર ધડીએ ચોધડીઆં વાગે. દેવી તારે દરબાર.
 બ્રહ્મા વિશ્નુ શેવ કરે મા. ધન્ય ધન્ય છે દેવી અવતાર.
 તમે માતું મહોટારે. આરાસુરી કુંગરવાળી. શેતું.
 તેજ તણો ભંડાર ભાળુંછું. શોભીત સાડી સાર.
 વાઘ વાહન સ્વારી કરનારી. મથુર કહે છે ઊગાર.
 પડયો આવી પગમાંરે. ચાલે છે કાળ ખોટા કળી. શેતું.

(૬૩)

(વસંત તિલકા)

સમરૂં સદા સહાય કરતાર કામી.
 વંદુ રહી ચર્ણુમાં હે નમામી.
 કુળ દેવી કિરતાર અંબેજ માતા.
 રહો તુજ સર્ણંગતે ગુણુ ગાતા.
 તારો છેજ પ્રતાપ ધર્મીષ્ઠ દેવી.
 શક્તિ સર્વ મુનીવર મુનીવ્રેજ શેવી.
 તમે ચુંડને મુંડ હણ્યાજ હાથે.
 નિશુંબ ને શુંબ વળી તેજ સાથે.
 તત્કાળે દેવોએ વૃષ્ટિજ કીધી.
 મુઆ દૈત્ય તત્કાળ વધાવીજ લીધી.
 ચુડી ચમકતી હાથે ચળકી રહી છે.
 આડ અખીલ અંબેજ હાથે લહી છે.

ચીર ચક્ષુ કહેવાય દક્ષીણ સાડી.
 ધરી શોળે સુંગાર શસ્ત્ર સુદ્ધ માડી.
 કહું શું ધણું મહિપ મર્દન કારી.
 નમી ચર્ણુમાં કહે મથુર લે ઉગારી.

(૬૪) (પાપી તુને સમથેરનો સ્વાદ ચખાડુ.) એ રાહ.

ચાલો ગાનાં દરશણ કરવા સૌ જઈએ.
 સૌ જઈએ. નહિ રહીએ.
 નહિ રહીએરે.

માનાં.

સાખી.

માતની સોભા શી કહું કહેતાં ન આવે પાર.
 જગ રચના મા તેં કરી, સત્ય મા સૃષ્ટિ ધાર.
 સૃષ્ટી ધારેરે.

માનાં.

સાખી.

હુંગર દેવી બીરાજતી, અબીકા દીન દયાળ.
 સોના બાળેટ ખડુયતી. હીરે રત્ન જડીત.
 જડીતરે.

માના.

લી. વ્યાસ ભોગીલાલ ગોપાલજી.

(૬૫) (બીચાર મેરી ખ્યારી. એ રાહ.)

કરો ભાવે કાકતી, સેવકો અંખે માત તણી.
 માના દરશણથી, દુઃખ દુર જાશે.
 સુખ કરશે અપાર.

કરો.

દાસો અમે સૌ ભેગા મળી ગાઇ

માની રતુતિઓ તમામ.

-કરો.

ભોગીલાલ નમી કરજોડ.

સર્વેને કરજો સહાય.

કરો.

(૬૬) (કહાં મીલે અખ મોએ પ્રેમ એ રાહ.)

દરશણ દીઓ માતુ આજ, કૃપાળુ અંગે દર્શણ દીઓ માતુ.

ચુડ મુંડને મા તેં રોળ્યા શેવકતાં દુઃખ હર્યા.

કૃપા.

મૈસાસુરનો નાશજ કીઓ, ધન્ય ધન્ય અંગે માત.

કૃપા.

આરાસુરપર માત પીરાજો. અખંડ તમારૂં ધામ.

કૃપા.

ભોગીલાલ નમે કર જોડી, રાખો ચરણમાં માત.

કૃપા.

(૧) (ઇસપાપી જગમે ધન્યહુથે અયસે ધરમી
ઇનસાનકો.)

હરનામજ તારં રટસે તરસે પ્રાણી પૃથ્વીજમાં.

ટેક.

કર પ્રાણી તું હરખીજ બકિત અંગેજ માની.

એછં દેવી દૈનીક દયાળી. મહોટી જગમાં એ મહાકાળી.

આરાસુર અંગે એ બાળી.

હરહરખીને. લે પરખીરે. ધરતાજ મુનીજન ધ્યાનરે.

દઈ માનરે—હર—

અવર તરણુ સેવક આ તારો. આળ્યો આજ તેનેજ ઉગારો.

છે મા તુજ આ પાવન પારો. નમામી શક્તિ કષ્ટ સંહારો.
 આપો બુદ્ધિ અગોચર આધ, દો દર્શન શીવ શક્તિજ માધ.
 મથુર કહે મા તુજ ગુણ ગાધ, કરતાંજ ભક્ત જન કામરે.
 સુખ ધામરે—હર—

(૨) (ત્રાહી પ્રભુ કરણાધન ત્રાહી. એ રાહ.)

આરાસુરી ગ્રહો હાથ ઝો માધ. આવ્યો શરણે
 અંખે હુંજરે આધ. ૨૬.
 આ ભવરૂપી સાગર તારો. સૃષ્ટિ સુધારક બાળાતું
 બાધ—આરા—
 દેવ દયાધી ચંડ મુંડ માર્યાં. કર્યું મર્દન મહિસાસુરનું
 માધ—આરા—
 સુંભની સુંભ મધુ કૈટભઆદી. ચોળી ચતુભૂજ તે
 ચિત રહાધ—આરા—
 દેવ સકળ થયા ત્રાહિરે ત્રાહિ. ત્યારે પ્રગટ થયુતું
 શક્તિ શીવાધ—આરા—
 આવી ધરણીપર રહાયે દેવોની તમે આવો વારે
 મથુર કહે જુગજ્ઞાધ—આરા—

આરતી.

સર્વે—

- જય જય જય દેવી મા જય જય જય દેવી.
 સુનીવર સુનીવરે શેવી. જય.
- “સોમે તો” સુદ્ધ થઈ બેઠાં છો બાળામા. બેઠાં. જય.
- આરાસુરની રાણી, ગોખ ચોક વાળી. જય.
- “મંગળે” મંગળકાર, આઘજી આ દીશે મા. આઘ. ૩
- આનંદ ચોછવ આજે. સણગાર મા સુ દીશે. જય
- “બુધે” બાધ સ્વરૂપ, કામદેવકોરે. મા કામ.
- સર્વ દેવો સોમે. સહાયજી તમશેરે. જય.
- “ગુરુ” એ દૈવત ગુરુ. માજી છે તારાં મા. માજી.
- આનંદેથી બિડી, દૈત્ય મર્દન ધાર્યું. જય.
- “શુક્રે” સહાય કરી. દૈત્ય કુળમારી મા. દૈત્ય.
- સર્વ દેવોને સત્યજી, લીધા ઉગારી. જય.
- “શની” સર્વ કીધી, પુરુષ વૃષ્ટિ બારે મા. પુરુષ.
- જય જય કરતા જાત, બજેજી અંબારે. જય.
- “રવી” એ રાજ્યાસન બેસી, મહિષ કુળમારી મા. મહિ.
- સર્વ દેવોએ કીધી, પુજા તમ સારી. જય.
- આદિને આત્સવ બારે, તવ પારે થાતો મા. તવ
- મથુરતો ચર્ણુમાં રહીને, ચુલુ તારા ગાતો. જય.

સમાપ્ત. •

પ્રથમ આશ્રય ગ્રાહકની નામાવળી.

શ્રી મહિષ મર્દિની અંબિકા સ્તવનના અગાઉથી ગ્રાહક થનાર
સદ્ગુણધર્મી તથા સદ્ગુણીયનાં મુખ્યારક નામ.

પ્રત.

મુ. પાટણ.

૨૫ રા. રા. આચાર્ય. ભાઈશંકર પ્રાણશંકર.

૧૦ રા. રા. પંડ્યા. ગીરધરલાલ ગોપાલદાસ.

૫ „ „ આચાર્ય. શુભાંગશંકર જેસંકર.

(ધનામદાર)

૬ „ „ „ મણીશંકર હરીશંકર.

(લાયબ્રેરી કારકુન).

૧ „ „ ભટ્ટ જગન્નાથ નારણભ.

૧ „ „ આચાર્ય. મણીશંકર પ્રાણશંકર.

૧ „ „ „ મુળશંકર જયશંકર.

૧ „ „ સા. વાડીલાલ બિન્નમચંદ.

૧ „ „ સોની પ્રીત્વલાલ લલ્લુભાઈ.

૧ „ „ સુકલ. અમથાલાલ ગણપતરામ.

૧ „ „ ભટ્ટ. લીલાશંકર અંગારામ.

૧ „ „ પ્રતાપરાય અવંતીરાય.

(મુજમુનદાર).

૧૦ „ „ ત્રીવેદી ગીરજાશંકર નાગરદાસ.

૧ „ „ યાગીક હીરાલાલ રામશંકર.

૧ „ „ જાની મણીશંકર બાળાશંકર.

૨૫ રા. સ. ભાઈશંકર કેસવરામ વ્યાસ.

૧	„	„	સોની ચુનીલાલ ગોરધનદાસ.
૧	„	„	વ્યાસ ચુનીલાલ હરગોવિંદ.
૧	„	„	આચાર્ય જીવતરામ મહિધર.
૧	„	„	„ માણેકલાલ મુળચંદ.
૧	„	„	દવે. રેવાશંકર હીરજી.
૧	„	„	કણુસારા નાનાલાલ ગોપાળદાસ.
૧	„	„	શા. ત્રીકમલાલ સાંકળચંદ.
૧	„	„	કડીયા. શીવલાલ નાગરદાસ.
૧૦	„	„	ગોલા માધવલાલ જયરામ.
૧	„	„	મણીલાલ નાગરદાસ.
૧	„	„	પરિ. પોપટલાલ પુરૂષોત્તમદાસ.
૧	„	„	ધશ્વરલાલ જેઠાલાલ.
૧	„	„	પરી. ત્રીકમલાલ પુરૂષોત્તમદાસ.
૧	„	„	ત્રીવેદી લલ્લુ કાશીરામ.
૧	„	„	અધ્યાર ભાઈશંકર ઉજ્જમરામ.
૧	„	„	શા. લહેરચંદ લલ્લુચંદ.
૧	„	„	શા. નાનાલાલ જેસંગભાઈ.
૧	„	„	મહેતા. હરીશંકર રામશંકર.
(જકોત કારકુન્.)			
૧	„	„	ચોકસી. મણીલાલ ચુનીલાલ.
૧	„	„	રાવળ. નથુશંકર નહાલચંદ.
૧	„	„	સા. ત્રીકમલાલ સાંકળચંદ.
૧	„	„	માસ્તર ચીમનલાલ અમૃતલાલ.
૧	„	„	રામી રામચંદ મોતીરામ.

૧	”	”	સા. છોટાલાલ સવાઇચંદ.
૧	”	”	ચાકસી. પુનમચંદ વીરચંદ.
૧	”	”	” ડાહ્યાલાલ વાડીલાલ.
૧	”	”	માનચંદ મુળચંદ.
૧	”	”	હક્કર. ગિતમરામ હરગોવિંદ.
૧	”	”	શા. દલપત ડાહ્યાચંદ.
૧	”	”	ઓઝા. મોહનલાલ બાઇશંકર.
૧	”	”	રાવળ. પ્રદ્ધાદળ મગનરામ.
૧	”	”	શેઠ. સુરજમેલ હેમચંદ.
૧	”	”	રામશંકર લક્ષ્મીરામ.
૧	”	”	ખારોટ. અમથાલાલ નથુરામ.
૧	”	”	આચાર્ય. રંગલાલ રામશંકર.
૧	”	”	શા. ભોગીલાલ રણછોડદાસ.
૧	”	”	ત્રીવેદી મણીલાલ ગિજમરામ.
૧	”	”	શા. ત્રીકમલાલ સાંકળચંદ.
૧	”	”	શા. કેશવલાલ કુલચંદ.
૧	”	”	શા. મંગળ નારાયણ.
૧	”	”	ત્રવાડી મણીશંકર રામશંકર.
૧	”	”	મહેતા. મણીશંકર પ્રાણ્યશંકર.
૧	”	”	આચાર્ય. પુરપોતમદાસ ચુનીલાલ.
૧	”	”	રાવળ. પ્રાણ્યશંકર હીરાલાલ.
૧	”	”	આચાર્ય. મણીલાલ ત્રીકમલાલ.
૧	”	”	રાવળ. હીરાલાલ મગનલાલ.
૧	”	”	ગીરધરલાલ શ્રીધાભાઈ.

૧	„	„	મહેતા સામરાય મગનરાય.
૧	„	„	જાની દોલતરામ પ્રાણશંકર.
૧	„	„	આચાર્ય. દશરથલાલ મગનલાલ.
૧	„	„	કાપડીઆ નારાયણ જીવાચંદ.
૧	„	„	ગાંધી ગીરધરલાલ હગનલાલ.
૧	„	„	સુથાર હરગોવિંદ કુબેરદાસ.
૧	„	„	ખાતરી કીશોર ગગલદાસ.
૧	„	„	સુથાર કરશન શીવરામ
૧	„	„	લુહાર જોષતા જ્યંદ.
૧	„	„	પટેલ પુરુષોત્તમ નથુરામ (વડનગરવાળા.)
૧	„	„	લલ્લુ રામચંદ.
૧	„	„	શા. ગભરૂચંદ જીવાચંદ.
૧	„	„	જાની બીહારીલાલ રામશંકર.
૧	„	„	અધ્યાય બીહારીલાલ જમનાદાસ.

વડનગર.

૧ રા. રા. ઠકર બીખાબાઇ છોટાલાલ.

પ્રત

મુ. વીજપુર.

૨૫	રા.	રા.	દેશાઇ અમૃતલાલ હીરાલાલ.
૧	„	„	„ મોતીલાલ જ્યંદ.
૧	„	„	ઠકર. નાથલાલ નહાલચંદ.
૧	„	„	મહેતા. ભોગીલાલ જેઠાલાલ.
૧	„	„	પંડ્યા. ગોવરધનદાસ કલ્હીદાસ.
૧	„	„	„ મોહનલાલ સીધારામ.

૧	લુહાર. આશાભાઈ દેવાભાઈ.
૨	વૈદ્ય. રઘુનાથ વીનાયક.
૧	મહેતા. અમથાલાલ ઘેલાભાઈ.
૧	જોશી અંબાલાલ મોતીરામ.
૧	પંડ્યા. નાનાલાલ ગીરધરલાલ.
૧	જોશી. હીમતલાલ મહાસુખરામ.
૧	પંડ્યા. ગીરધરલાલ કકલભાઈ.
૧	દેશાઈ. ઈશ્વરલાલ રામરામ.
૧ મોહનલાલ બાપીદાસ.
૧	કારકુત. ચુનીલાલ હરિવલ્લભ.
૧	સા. બચુ પુરપોત્તમ.
૧	જોશી. ભાઈશંકર શીવરામ.
૫	રા.	રા.	અમથાલાલ જોશીરામ.
૧	રા.	રા.	મહેતા. અમૃતલાલ રેવાદાસ.
૧	પંડ્યા. હરીલાલ નમ્મલાલ.

મુ. આતરસુખા.

૧	રા.	રા.	કેશવલાલ મલુકચંદ. પરિખ.
૧	રા.	રા.	પરિ. મણીલાલ નાથલાલ.

પ્રત. મુ. પ્રાંતીજ.

૧	રા.	રા.	દેશાઈ ગોદડલાલ હીમતલાલ
---	-----	-----	-----------------------

પ્રત. મુ. અમદાવાદ.

૧	રા.	રા.	સા. પોપટલાલ ભોગીલાલ.
---	-----	-----	----------------------

પ્રત.

મુ. કંધારીયા.

૧ રા. રા. ત્રવાડી. ગીરભાઈ શંકર નાગર.

પ્રત.

મુ. ઊમરેઠ.

૧ રા. રા. પ્રેમાનંદ બાપુજી. પટેલ.

૨ રા. રા. ત્રીવેદી. કાશીરામ રઘુનંદ.

(ધોલ કાઠીયાવાડ.)

૧ રા. રા. મનસુખ વન્દેશમ.

(રાધનપુર.)

પ્રત.

મુ. સીંદપુર.

૧ રા. રા. હાકર. મોહનલાલ લક્ષ્મણરામ.

૧ રા. રા. પાઠ્યા. ઊમીયાશંકર નારાયણ.

પ્રત.

મુ. કુણધેર.

૧૦ રા. રા. પંડ્યા. મગનલાલ બેચરબાઈ.

પ્રત.

મુ. ઝાંઝરવા.

૧ રા. રા. આચાર્ય. પ્રાણશંકર શીવશંકર.

પ્રત.

મુ. ઊણ.

૧૦ રા. રા. માસ્તર. શંકરલાલ નાનાલાલ.

૧ રા. રા. સોની. ખેડીલાલ સાંકળચંદ.

પાટણ.

૧	„	„	દેવે. રામશંકર મુળશંકર.
૧	„	„	આચાર્ય. વેણીશંકર દેવશંકર.
૧	„	„	ખારોટ. અમથાલાલ કેદારસીંહ.
૨	„	„	આચાર્ય. રામશંકર મહાશંકર.
૧	„	„	ધાંચી. લલુ રામચંદ.
૧	„	„	માસ્તર. મોરલીધર પ્રહલાદજી.
૧	„	„	કંદોઇ. ઉત્તમલાલ નહાનુંભાઇ.
૧	„	„	રામી. ત્રીભુવન મોતીરાંમ.
૨૫	„	„	ખારોટ. તારાચંદ પરધુભાઇ.
૧	„	„	રાવળ. મણીલાલ મુગટરામ.
૧	„	„	ખંભાર. મણીલાલ બકાભાઇ.
૨	„	„	રામી. ગીરધરલાલ લલ્લુભાઇ.
૨	„	„	આચાર્ય. ભાઇશંકદ ભૂદરદાસ.
૧	„	„	મહેતાજી. મોહનલાલ વલ્લભરામ.
૧	„	„	મીસ્ત્રો. કાળીદાસ ગોવિંદરામ.
૨	„	„	બની. હીરાલાલ શીવશંકર.
૧	„	„	જડીઆ. જેઠાલાલ મગનલાલ.
૧	„	„	રામી. કાળીદાસ દલધારામ.
૧	„	„	ત્રીવેદી, અમૃતલાલ કેશવલાલ.
૧	„	„	પુન્ડરીકલાલ શામલાલ.
૧	„	„	રામી. લાલદાસ દયાલજી.
૧	„	„	કણુસારા. માણુકલાલ કેશવલાલ.
૧	„	„	સોની. જગજીવન ગોપાલદાસ.

- ૧ " " ત્રીવેદી. જોસંકર બીખારામ.
 ૧ " " ત્રીવેદી. હરગોવિંદ મયારામ.
 ૧ " " સોની અમૃતલાલ દયારામ.
 ૧ " " ત્રીવેદી. જીવારામ મયારામ.
 ૧ " " સોની પુરુષોત્તમ વીકલદાસ.
 ૧ " " નાનાલાલ નરસીંહરામ.
 ૧ " " જડીઆ. જોડાલાલ નારણદાસ.
 ૧ " " નર્મદાશંકર દેવશંકર આચાર્ય.
 ૧ " " રામી જુમખરામ ઇશ્વરદાસ.
 ૧ " " " કમળારામ મોતીરામ.
 ૧ " " " ઇશ્વરરામ મુળચંદ.
 ૧ " " ઓઝા. જગજીવન જોડારામ.
 ૧ " " ત્રવાડી. જીવતરામ માધવલાલ.
 ૧ " " સલાટ ફકીરભાઈ જુમાભાઈ.
 ૧ " " સદર નારણ ઉજ્જમલાલ.
 ૧ " " પરિ. મોહનલાલ નગીનદાસ.
 ૧ " " દવે. રામશંકર મુળજી.
 ૧ " " ઓઝા. મુળશંકર નારાયણ.
 ૧ " " દવે. કોસા વૈકુંઠરામ.
 ૧ " " શા. પોપટચંદ મંછાચંદ.
 ૧ " " સા. ડાહ્યાચંદ કરમચંદ.
 ૧ " " પાધ્યા. પ્રહલાદ નથુરામ.
 ૧ " " સુથાર ગોપાલ ખેમચંદ.
 ૧ " " માણેકલાલ પુજારામ.

૧	સુથાર. હરગોવિંદ જીવરામ.
૧	વ્યાસ. પ્રેરહાદજી લક્ષ્મીરામ.
૧	જાની. અંબાલાલ નહાલચંદ.
૧	આચાર્ય. અંબાલાલ ગોપાલજી.
૧ ગીરધરલાલ દલપતરામ.
૧	જાની. ગહયાશંકર કૃપાશંકર.
૧	પરિ. મણીલાલ રૂઢનાથ.
૧	ભાટીઆ કચરા હાકિજી.
૧	જાની. નટવરલાલ મણીશંકર રાદર.
૧	વ્યાસ. મથુરલાલ પ્રાણશંકર.
૧	આચાર્ય. નંદલાલ વિદ્યાશંકર.
૧	રતનલાલ ગીરજાશંકર.
૧	લગ્નશંકર રામશંકર.
૧	મણીશંકર દુરગાશંકર.
૧	વ્યાસ. લીલાશંકર મોહનલાલ.
૧	દવે બાપુલાલ વલ્લભરામ.
૧	વ્યાસ. બાપુલાલ જમનાદાસ.
૧	ગોસ્વા. બીજારામ માધવલાલ.

સુચના.

આ પુસ્તક જોએ સાહેબને જોઈતું હોય તેઓએ નીચેના શીરનામે રોકડી કીંમત મોકલી મંગાવી લેવું. અગર વેલ્યુપેબલ પારમલથી મંગાવી લેવું. નાટપેડ કામળ સંસ્કરવામાં નહિ આવે.

ચોપડી મળવાનાં ઠેકાણાં.

વ્યાસ. ભાઈશંકર કેશવારામ. પાટણુ બજાર.

પાટણુમાં વ્યાસ ભોગીલાલ ગોપાલજી. ઠે. બજાર.

વીંછપુરમાં દેશાઈ અમૃતલાલ હીરાલાલ ઠે. જૂદર મહેતાના માટમાં. વેગ્ર વાસણુ.

સહી. રાવળ. મથુરલાલ હરગોવિંદ.

મુ. પાટણુ ગોરસ્થાનની ખડકી.

અદ્યબુદ્ધી પ્રકાશક.

